(§. 184. 187.), ja keigewimaks Rael ja temma ainus Poeg Josep (§. 188.). Temma isse läks nende eli, ja käis Kartust kummardas temma seitse kord Mani, senni kui ta sai omma Wenna jure. Agga Jummal olli Esawi Süddant jo pöörnud, ja keik Wihha seält kustutand: Esaw jookšis ta wasto, kui ta omma Wenda näggi, ja hakkas ja heitis temma ümber Kaela, ja nemmad nutsid Römo pärrast mollemad!

§. 216. Kui Esaw need Naesed ja Lapsed näggi, küssis temma; Kes on need, kes so jures ehk kasas on; Jakob ütles: Need on need Lapsed, mis Jummal so Sullsealle Armust on annud. Ja Jakob laskis neid liggi tulla, essiti need Ummardajad ja nende Lapsed, siis Lea ja temma Lapsed, ja pärrast Rael ja Josep: keik need piddid Korra pärrast liggi tulle-

tullema, ja Esawit kummardama, ja temma wõttis nende Terwissed wasto.

§. 217. Siis küssis Esaw: Mis sa tahhad keige nende Karjadega, mis minno wasto on tulnud? Jakob ütles: Et ma Armo leiaksin omma Issanda Meles! Esaw wastas: Minnul on neid kül mo Wend! Pea agga sedda ennesele, mis sul on! Agga Jakob käis wägga temma peäle, ja pallus, et ta sedda Andi temma Käest pidi wastowõtma, sepärrast, et Esawil ni hea Meel temmast olnud; ja ütles: Wõtta nüüd minno Õnnistus wasto, mis sulle on todud, sest et Jummal mulle sedda. Armust on annud, ja et minnul sest kül on! Siis wõttis Esaw sedda wasto.

§. 218. Esaw pakkus ennast se peäle temma Seltsi, ja tahtis omma Rahwa-

ga